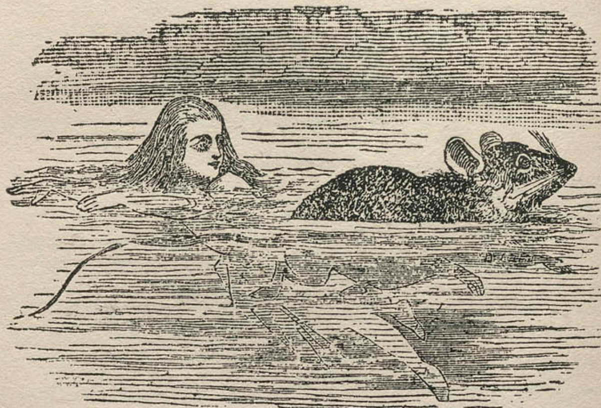
mindjárt meg is szólította: — Ó egér! Megtudná-e mondani nekem, hogyan tudnék kijutni a vízből? Mert én már nagyon fáradt vagyok ettől az ide-oda uszkálástól, ó egér! — Alisz tudta, hogy az egerekkel így kell beszélni. Ő még ugyan személyesen sohase beszélt eggyel sem, de a bátyja latin nyelvtankönyvében olvasta, hogy „egér, egeret, egérnek, egértől, egérnek a, ó egér". Az egér elég kíváncsian tekintgetett felé és Alisz úgy

látta, mintha kis szemével kacsintott is volna. Szólni azonban nem szólt egy szót sem.

— Biztosan nem ért magyarul, — gondolta Alisz. — Talán francia egér, aki a napoleoni háborúk alatt jött Magyarországra. — Alisz jól tudta ugyan a történelmet, de azért nem volt egészen tiszta fogalma róla, hogy mi milyen régen történhetett. Ezúttal tehát így kezdte: — Où est ma chatte? — Ez volt ugyanis az első mondat a francia nyelvtanában. A hatás meglepő volt: az egér kiugrott a vízből és egész testében reszketett.

— Jaj, ezer bocsánat! — kiáltott Alisz, mert megijedt, hogy evvel esetleg a szegény kis állat mélyebb érzelmeit sértette. — Egészen elfelejtettem, hogy kegyed nem szereti a macskát!

— Hogy én nem szeretem a macskát? — süvöltött az egér szenvedélyes hangon. — Te talán szeretnéd, ha az én helyemben volnál?

— Nem, bizonyára nem, — felelte Alisz behízelgő hangon. — Ne ijedjen meg attól, amit az elébb mondtam. De azért szeretném, ha ismerné a Mici cicát. Azt hiszem, tüstént megváltoztatná nézetét a macskafajt illetőleg. Olyan drága, csöndes teremtés! — Alisz belejött a dícséretbe és inkább magának beszélt, miközben lassan uszkált a tóban. — Olyan szépen dorombol a tűz mellett és nyalogatja a talpát és mossa az arcát! És olyan jó puha, ha símogatják és olyan nagyszerűen fogja az egereket...! Jaj, bocsánat, — tette hozzá gyorsan, mert az egérnek ebben a pillanatban minden szál szőre az égnek állt. Alisz érezte, hogy most komolyan megsértette. — Bocsánat, ha nem akarja, hogy beszéljünk róla, soha többet nem fogom szóba hozni.

— Beszéljünk? — kiáltott az egér és egészen a farka hegyéig reszketett. — Hát beszéltem én erről a témáról? A mi családunk mindig gyűlölte a macskákat. Piszok, közönséges, ordenáré dögök! Ne halljam többé a nevüket!

— Jól van, — mondta Alisz és igyekezett másra terelni a beszélgetést. — Szereti kegyed a... a... a... kutyákat? — Az egér nem felelt és Alisz fölbátorodva folytatta: — Nálunk a szomszédban van egy nagyon